

SOSYAL-İŞ

Türkiye Sosyal Sigortalar, Eğitim, Büro, Ticaret, Kooperatif ve Güzel Sanatlar İşçileri Sendikası

HAZİRAN 2008

AYLIK YAYIN ORGANI

YIL: 42

SAYI: 2008/6

“ARTIK YETER, SIRA KİMDE”

Şanlı 15-16 Haziran 1970 direnişinin yıldönümünde grev ve direniş sesleri yurdu sardı.

14 Haziran'da kazanımla bitirilen Lastik Grevi'nin coşkusu, TEGA Grevi'nin inatçılığına Yörsan Direnişinin inancı ve Tersanelerden yükselen çığlıklar karıştı.

Şanlı İşçi Direnişinin yıldönümünde; 16 Haziran'da gerçekleştirilen Tuzla Direnişi, işçi sınıfı ve sınıf dostları tarafından coşkuyla sahiplendi.

DİSK/Limter-İş öncülüğünde örgütlenen direnişte işçiler tarafından benimsenen ve meydanlarda gürleyen slogan şu oldu:

“Artık yeter; sıra kimde?”

HABERİ 6'DA

GÜNDEM

Ali CANCI
Genel Başkan

“DİSK'in çanına ot tıkamak”

BİTMEYEN KAVGA!

1952 yılında kurulan Türk-İş işçi sınıfına karşı görevlerini yerine getiremeyince, ondan ayrılan sendikalarca 1967'de kurulan DİSK hızla gelişmiş ve sermaye sınıfını ürkütmüştü. Sermaye sınıfı “DİSK'in çanına ot tıkamaya” karar verdi. Haziran 1970'te TBMM'de 274 ve 275 sayılı yasaları değiştirmek için yasa tasarısı hazırlanırken Türk-İş, hükümet ve işveren temsilcileri, Cenevre'de ILO'nun yıllık toplantısında aynı konuları görüşüyorlardı.

TBMM'de Anayasa'ya açıkça aykırı olarak hazırlanan yasa tasarıları DİSK'i korumak isteyen işçileri harekete geçirdi. “Anayasa'yı Koruma Komiteleri” kuran işçiler, 15-16 Haziran 1970'te direnişe geçtiler. Polis ve asker, işçilere müdahale etti. Sıkıyönetim ilan edildi. 274 sayılı yasa'yı değiştiren tasarı 1317 sayılı yasa olarak TBMM'de kabul edildi. 275 sayılı yasa ile ilgili tasarı komisyonda kaldı. 1317 sayılı yasa da, Türkiye İşçi Partisi'nin (TİP) Anayasa Mahkemesi'ne açtığı dava sonucu iptal edildi. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi nedeniyle DİSK'li sendikacılar, temsilciler, işçiler askeri (sıkıyönetim) mahkemelerinde yargılandılar. Aklandılar ve cezaevlerinden çıkınca da sendikal mücadelelerine devam ettiler. DİSK, büyümesine ve güçlenmesine devam etti.

DEVAMI 3'te

Unutulmaz Genel Başkanımız

ÖZCAN KESGEÇ'i ölümünün 1. yılında anıyoruz

19 Temmuz 2007'de kaybettiğimiz Sendikamız Genel Başkanı Özcan Kesgeç'i, ölümünün 1. yılında anıyoruz. 19 Temmuz 2008 Cumartesi günü saat 11.00'de Karşıyaka Mezarlığındaki mezarının ziyaret edilmesinin ardından saat 14.00'te Ankara Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası'nda bir anma toplantısı yapılacaktır. (ASMMMO: Kumrular Sokak No: 26 Kızılay / Ankara)

Lastik-İş Grevi'nde zafer!

Sayfa 4

Tam ayaklar baş olurken:

15-16 Haziran

Sayfa 8-9

TEGA Grevcileri ziyaret edildi

Sayfa 5

Haziran'da ölmek zor...

Sayfa 10-11

HUKUK KÖŞESİ

S. Ayşegül DOĞAN
Sosyal-İş Danışman Avukatı

DÜNDEN BUGÜNE 15-16 HAZİRAN

15-16 Haziran 1970'i ortaya çıkaran etmenler bugün de halen varlığını ve güncelliğini korumaktadır. 15-16 Haziran sadece iki uzun gün değil, köklerini geçmişten alan ve geleceğe doğru uzanan bir değişimin dönüm noktasıdır.

Bu değişim 1960'lı yıllardan başlar ve 1967 yılında DİSK'in kurulması ile beraber bir başkaldırı ve tepkiye dönüşür. İşçi sınıfı artık kendi gücünün farkına varmaya başlamıştır ve sömürü ile mücadele etmektedir. Güdümlü sendikacılık; Sendikal mücadele, toplu iş sözleşmesi gibi kavramlar eşliğinde bilinçli sendikacılığa dönüşmeye başlamıştır. Kendi sınıfının sorunlarını sorgulayan, çözümlerini arayan bir işçi hareketi, dayatılanı değil, kendi istediklerini almak isteyen daha bilinçli bir işçi kuşağı doğmuştur. Çünkü, dünyadaki şekillenme ve değişimin etkileri Türkiye'de de görülmeye başlanmıştır; İşçiler, memurlar, köylüler, emekliler yaşam koşullarının gittikçe ağırlaştığının, ülkenin içine girdiği ekonomik darboğazların aşılması yükünün kendilerine çektilerine ayrımına varmışlardır. Nitekim, değişik kesimlerin ulusal gelirden aldıkları payın her geçen gün çalışanlar aleyhine bozulduğunu görüyorlardı.

Türk-İş'in Erzurum'da toplanan 8. Genel Kurulu'nda konuşan Çalışma Bakanı Seyfi Öztürk: "Yeni değişiklik tasarısı ile DİSK'in çanına ot tı kayacağız" derken, çalışanlar aleyhinde bozulan gelir dağılımına karşı işçilerin sesini kısmak için Türk-İş'le güdümlü sendikacılık tekeli yaratmak istediklerini ortaya koymuştu.

274 ve 275 sayılı yasalarda değişiklik tasarısını öğrenen DİSK'li sendikalar, Anayasa'ya aykırı olan bu girişime karşı "Anayasa'yı Koruma Komiteleri" kurarak direniş geçtiler. İşçilerin bu direniş hareketi AP iktidarı tarafından TBMM'de "İşçiler isyan etti" diye sıkıyönetim ilanına gerekçe yapılmıştı. M. Ali Aybar, sıkıyönetim ilanına karşı TBMM'de verdiği gensoru önergesiyle hukuksal mücadelesini sürdürdü. Bu önergesinde "ayaklanma"nın koşullarını belirterek 15-16 Haziran 1970 işçi direnişinin bir ayaklanma olmadığını kanıtlamaya çalıştı. Ayaklanmanın belli bir strateji ve taktik çerçevesinde, silahla yapıldığını, oysa direnişin bu tanıma uymadığını anlattı. İkinci bir önerge vererek sıkıyönetimin kaldırılmasına çalıştı. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nin 30 öğretim üyesi tarafından hazırlanan raporda hukukçular, sıkıyönetim ilanı kararının yargı denetimine bağlı olduğunu belirtmekte ve ilan edilen sıkıyönetimin Anayasa'nın 24. maddesinde aranan koşullar var olmadığından hukuken sakat olduğu sonucuna varmaktadır.

274 Sayılı Sendikalar Yasası'nda yapılmak istenen değişikliklere karşı TBMM'de TİP Milletvekili Rıza Kuas ve TİP Senatörü Fatma Hikmet İşmen gereken mücadeleyi vermişlerdir. Parlamentoda verilen bu hukuk mücadeleleri, tutuklanan sendikalar ve işçiler için mahkemelerde devam etmiştir.

Avukatlar, olaylarla ilgili tutuklanan sendikacılar ve işçilerin yargılanması için oluşturulan Sıkıyönetim Mahkemeleri'nin Anayasa'ya aykırı olduğunu, tabii yargı ilkelerine aykırı olduğunu, bu nedenle iddiaların Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesini ve bir karar oluşuncaya kadar davanın ertelenmesini istemişlerdir.

Mahkemelerdeki hukuk mücadelesi tutuklamalara, tutuklanmadan uzun zaman gözaltına almalara, baskılara karşı devam etti. Bu baskı ve gözaltına almalar, zaman zaman avukatlara da uygulandı. Duruşmadan dışarı çıkarılan, gözaltına alınan ve hatta hakkında soruşturma açılan avukatlar oldu.

Avukatların savunmalarına karşı diyecek bir şeyi kalmayan ve duruşmayı terk eden yargıç da oldu.

Hukuk mücadelesi, Anayasa Mahkemesi'nde de devam etti. TİP'in 274 sayılı yasanın 1317 sayılı yasa ile değiştirilen 11 maddesinin iptali için Anayasa Mahkemesi'ne açtığı dava 8 ve 9 Şubat 1972 tarihinde sonuçlandı. Ve "DİSK'in çanına ot tı kamak" için düzenlenen maddeler iptal edildi.

Anayasa Mahkemesi davayı görüşmeye başladığında TİP kapatılmış, davanın dayandırıldığı Anayasa'nın 46. maddesi değiştirilmişti. Bütün bunlara rağmen, Anayasa Mahkemesi davayı görüşüp karara bağlamıştır.

Anayasa Mahkemesi'nde davanın görüşülmesinde TİP'i, o zamanın genç asistanı, bugünün profesörü Alparslan Işıklı temsil etmiştir.

İşçi sınıfı, 1970'lerde hukuk mücadelesini nasıl sınıf çıkarları doğrultusunda sürdürdüyse, bugün de aynı mücadeleyi sürdürmektedir.

KAYNAKÇA: 15-16 Haziran Genel Direnişi/Özgür Doğan, 15-16 Haziran İşçi Direnişi/Kamil Ateşoğulları, İşçi Sınıfı, Sendikalar ve 15-16 Haziran/Sırrı Öztürk, TİP Parlamentoda (1969-1973)/ Turhan Salman

TİS GÖRÜŞMELERİ

Genel-İş Sendikası ile sürdürülen TİS müzakereleri anlaşmayla sonuçlandı

01.01.2008 – 31.21.2008 yürürlük süreli Toplu İş Sözleşmesine göre sendika üyesi işçilerin ücretlerine ve sosyal haklarına 01.06.2008 tarihi itibarıyla %10 zam uygulanacak.

İdari hükümlerde de anlaşma, süresi sona eren TİS hükümleri olarak bağlandı.

ÜNİBEL'de anlaşma

İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin iştiraki olan ÜNİBEL AŞ'de sürdürülen görüşmeler anlaşma ile sonuçlandırıldı.

2,5 yıl süren yargı sürecinin ardından yapılan görüşmeler sonucunda sendika üyesi işçilerin ücreti %50'lere varan zamlarla artırılarak güncellendi.

2,5 yıllık kaybın ardından yeniden sendikal yaşama merhaba diyen ÜNİBEL çalışanlarına toplam 3 taksitle ödenecek 1.500 YTL Toplu Sözleşme düzenine geçiş primi sağlandı.

Yılda 60 günlük ücret tutarı ödenen ikramiyeler 75 günlük ücret tutarına çıkarıldı.

Sosyal Yardımlarda %120'lere varan artışlar sağlandı.

TİS'in ileriki 6'şar aylarında Tüketici Fiyat Endeksi oranına zam sağlandı.

Sendika üyesi işçilerin iş güvencesini sağlayan hükümler eklenerek iş güvencesi geliştirildi.

Antalya Tabip Odası'nda anlaşma sağlandı

Antalya Tabip Odası ile sürdürülen 2. dönem Toplu Sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanarak ücretlerde enflasyon oranında zam yapılması kararlaştırıldı.

Bitlis Barosu

20.06.2008 tarihinde Bitlis Barosu yetkilileri ile görüşmeye devam eden sendikamız, görüşmeler sonucunda toplam 28 maddede anlaşma sağladı. Bir sonraki toplantının 23 Temmuz 2008 tarihinde, işyeri adresinde yapılmasına karar verildi.

Batman Tabip Odası

10 Haziran 2008 tarihinde Batman Tabip Odası ile TİS müzakerelerini başlatan sendikamız, 2 maddede anlaşma sağladı. Devam eden müzakereler kapsamında yapılacak bir sonraki toplantının 22 Temmuz 2008 tarihinde yapılmasına karar verildi.

Mardin Tabip Odası

Mardin Tabip Odası yetkilileri ile 5 Haziran 2008 tarihinde TİS görüşmelerini başlatan sendikamız, görüşmeler sonucunda 38 maddede anlaşma sağladı. Bir sonraki toplantının 21 Temmuz 2008 tarihinde devam etmesine karar verildi.

DİSK ILO HEYETİNDEN ÇEKİLDİ

DİSK, AKP Hükümeti'nin sendikal yaşamı düzenleyen yasa değişiklikleriyle ilgili olarak "konfederasyonlarla anlaşılacak ortak metinden farklı bir metni TBMM'ye getirmesi ve yasa metninin Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) normlarına uygun olmaması" nedeniyle ILO heyetinden çekildi.

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi tarafından yapılan açıklamada şöyle denildi:

"Bu yasanın getirdikleri, olması gereken değil, ancak göz boyama olarak nitelenebilecek değişikliklerdir.

Üstelik, sendikal hak ve özgürlüklerin sınırları, 8 Şubat 2008 günlü yasa ile Temel Ceza Yasalarında yapılan değişiklikler sonucu, iki kat artırılmış olan hapis cezaları ile daha da daraltılmıştır.

Öte yandan, ILO Genel Kurulu öncesi, hızla gerçekleşen bu işlemler sonunda Kanun Teklifinin Genel Kurulda görüşülerek yasalaşacağı sözü verilmişken, Hükümet içinde ortaya çıkan anlaşmazlıkların bir yansıması olarak, çalışmalar duraklamıştır. Bu gelişmeler, Kanun Teklifinin Genel Kurulda görüşülmeyeceğini ve belirsiz bir tarihe öteleneceğini göstermektedir. Hükümet'in ILO Konferansında verdiği sözleri yerine getirmeyeceği anlaşılmaktadır.

Sonuç olarak Türkiye, yine ILO'nun temel sözleşmeleri olan 87 ve 98 sayılı sözleşmelere uygun bir sendikal mevzuata kavuşmamış ve Türkiye emekçileri bir kez daha, antidemokratik, özgürlükleri sınırlayan ve sendikal hakların kullanımını neredeyse olanaksızlaştıran yasalarla baş başa kalmış olacaktır."

Kamer Aktaş ziyareti edildi

Sendikamız Genel Başkanı Ali Cancı ile GYK Üyesi Metin Ebetürk, OLEYİS Sendikası Genel Başkanı ve DİSK eski Yönetim Kurulu Üyesi Kamer Aktaş'ı, akciğer rahatsızlığı nedeniyle yatarak tedavi gördüğü Ankara Sanatoryum Göğüs Hastalıkları Hastanesi'nde ziyaret ettiler. Aktaş'ın sendikamız yöneticilerini hastane bahçesinde karşılaması ve sohbeti, tedavisinin iyi sürdüğü ve kısa sürede mücadelemiz içerisinde olacağı yönündeki sözleri bizleri sevindirdi.

Kendisine geçmiş olsun dileklerimizi sunuyoruz.

GÜNDEM

Ali CANCI
Genel Başkan

"DİSK'in çanına ot tıkmak"

BİTMİYEN KAVGA!

Baştarafı 1'de

Sermaye sınıfı Haziran 1970'te gerçekleştiremediği yasa değişikliklerini 1980 askeri darbesi sonucu düzenlenen 1982 Anayasası'na dayanarak gerçekleştirdi. Hapishanelere atılıp idamla yargılanan DİSK'li sendikacıların olası aklanmaları sonucu hapisten çıkınca DİSK'i tekrar canlandırmamaları için 2821 ve 2822 sayılı yasalarda düzenleme yaptılar. Bu düzenlenen yasalar uluslararası platformlarda şiddetle eleştirildi. Türkiye ILO'nun kara listesine alındı. Hapisten çıkan DİSK'li sendikacılar, bu yeni düzenlemelerle çok uğraştılar. Sendikal mücadele eski gücünü bulmakta güçlük çekti. Ama 1 Mayıs 2008 olayları sermaye sınıfının aklına gene "DİSK'in çanına ot tıkmak" konusunu getirdi. 2821 ve 2822 sayılı yasalarla getirdiği yasakları kaldırmış gibi yaparak uluslararası platformlarda ILO ve AB'nin eleştirilerinden şimdilik kurtulmaya çalışıyor. Ama iyi incelendiğinde amacının gene de "DİSK'in çanına ot tıkmak" olduğu anlaşılıyor.

İşçi konfederasyonlarının, işveren, hükümet ve ILO temsilcilerinin katıldığı toplantılarda hazırlanan değişiklik tasarısı, hükümet içinde şiddetli karşı çıkılmalar nedeniyle bir yana bırakıldı ve TBMM'de hükümet tasarısı olarak değil, teklif olarak geldi.

Neler değişiyor?

Baraj kalkıyor!

Yüzde on işkolu barajı kalkıyor. Onun yerine Ekonomik Sosyal Konsey'e veya 80 binden fazla üyesi olan bir konfederasyona üye olma koşulu getiriliyor. Bunun yanında yüzde 50+1 işyeri/işletme barajı korunuyor. Gerekeceği güçlü sendika yaratmak! Gündümlü de olabilir.

Yetki prosedürü

Noter şartı kalkıyor. Ama yetki itirazlarının çözülmesinde referandumdan bahsedilmiyor.

Teşmil

Avrupa ülkelerinde TİS'leri sendikasız işyerlerine de uygulama geleneği bizde hükümetin iradesine bırakılmış. Fransa'da sendikalaşma oranı yüzde 9, TİS kapsamındaki işgücü yüzde 90; Almanya'da aynı oran yüzde 23'e yüzde 67; Hollanda'da yüzde 22'ye yüzde 78; Avusturya'da yüzde 35'e yüzde 98. Türkiye'de sendikalaşma oranı yüzde 8 ama teşmil geleneği yok.

Halen 28 olan işkolu sayısı, güçlü sendikacılık yaratmak amacıyla azaltılıyor. Uluslararası normlara göre imalat sanayi içinde yer alan gemi yapımı ayrı bir iş kolu olarak kalıyor. Neden metal işkoluna bağlanmıyor? Güçlü olsun diye mi? Yoksa gündümlü kalsın diye mi?

27 Mayıs Anayasa'sı olarak bilinen 1961 Anayasası'nın sağladığı demokratik haklara dayanarak 274 ve 275 sayılı yasalar 1963'te çıkarılmıştı. O yasaların uygulandığı dönemlerde işçi sınıfı milli gelirden yüzde 30-40 pay alabiliyordu. Adı geçen yasalarda Anayasa'nın 46. maddesine aykırı olarak değişiklik yapılmıştı. Ve işçiler 1961 Anayasası'na sahip çıkarak direnişler ve haklı çıkmışlardı.

1980'in faşist askeri diktatörlüğünün düzenlediği 1982 Anayasası'nın içindeki bazı maddeler uluslararası anlaşmalara aykırı. İşçi sınıfının milli gelirden aldığı pay gittikçe düşüyor. İşsizlik ve pahalılık almış başını gidiyor. Enflasyon çift rakamlı sayılara tırmanıyor ama asgari ücrete yüzde 5 zam yapılıyor. Zenginlerimizin sayısı olarak Dünya klasmanında üst soralara tırmanıyoruz. Demokrasi deyince AKP hükümetinin aklına kendi partisinin kapatılmasından başka bir şey gelmiyor. AKP hükümeti sendikal yasalarda yapmak istediği değişikliklerde işçi sınıfına yararlı işler yapmakla samimiyse, önce Anayasa'nın 90. maddesi gereği sendikal örgütlenme özgürlüğü sağlayan ILO sözleşmelerini iç hukuka taşımaları, yürütme, yargı ve yasama organı bunun gereğini yapmalıdır. Bu konuda engel teşkil eden Anayasa maddeleri (51, 53 ve 54. madde) değiştirilmelidir.

4688 sayılı Kamu Görevlileri Yasası, 2821 ve 2822 sayılı yasalarla birlikte ele alınıp işçi-memur ayrımına son veren bir düzenleme yapılmalıdır.

DİSK'in çanına ot tıkmak girişimlerinden vazgeçilmelidir.

Lastik-İş grevinde zafer

31 Mayıs tarihinde DİSK/Lastik-İş Sendikası tarafından başlatılan grev, kazanımla sonuçlanarak bitirildi

İzmit ve Adapazarı'nda kurulu bulunan Goodyear, Pireli ve Brisa fabrikalarında, Toplu İş Sözleşmesi sürecinde anlaşmazlık doğması üzerine Lastik-İş Sendikası tarafından 31 Mayıs'ta başlatılan grev, 14 Haziran'da kazanımla bitirildi. Konu ile ilgili olarak Lastik-İş Sendikası tarafından yapılan açıklamada şöyle denildi:

“Yapılan anlaşma ile işverenler tarafından ortadan kaldırılmaya çalışılan kazanılmış haklarımız tümüyle korunmuştur. İşverenlerin yıllık izin, geçici işçi, fazla çalışma, çalışma süreleri gibi temel konularda 4857 Sayılı İş Yasası hükümlerinin uygulanmasını öngören talepleri kabul edilmemiştir. Ayrıca yeni işçinin ücreti konusunda gerçekleşen yoğun müzakereler sonucunda kazanılmış haklarımız korunmuştur. Vardiya düzeninde yapılan iyileştirmeye hafta tatili dönüşüm günlerinin tatil olmayan süreler kaydırılması sonucunda ek kazançlar sağlanmıştır.”

Sendikamız grev alanındaydı

Sendikamız, 31 Mayıs tarihinde Lastik-İş Sendikası tarafından başlatılan grevi ziyaret ederek desteklerini sundu. DİSK Genel Başkan Yardımcısı ve Sendikamız Genel Başkanı Ali Cancı, Genel Sekreter Hüseyin Özcan, GYK Üyeleri Metin Ebetürk, Mustafa Ağuş, Ankara Şube Başkanı Tahsin Osan, İstanbul Şube Sekreteri Turgut Çivi ve Mesam işyerinden Ali Adıgüzel tarafından gerçekleştirilen ziyarette yerel basın konuşan Genel Başkan Ali Cancı “Ülkemizde son yıllarda kazanılmış haklara karşı büyük saldırılar yapılıyor. Sözde emek dostu olan AKP hükümeti, çalışanları adeta yok etmek istiyor” dedi.

Lastik-İş'in grevine destek taleplerimizin sunulduğu ziyaret, coşkulu bir atmosferde gerçekleşti.

Hakimevleri'nde TOLEYİS sorumsuzluğu

OLEYİS'in örgütlü olduğu Hakimevleri'nde işçiler zorla TOLEYİS sendikasına geçirildi

DİSK/OLEYİS Sendikası'nın 1996 yılından beri örgütlü olduğu Hakimevleri'nde gerçekleştirilen bir “operasyon” sonucu işçiler, bir gecede Türk-İş'e bağlı TOLEYİS sendikasına geçirildi. Gerçekleştirilen bu çirkin operasyon bir basın açıklamasıyla kamuoyuna duyuruldu.

DİSK/OLEYİS Sendikası tarafından yapılan açıklamada, gerçekleştirilen karanlık operasyon kınanarak, yaşanan hukuksuzluğun sorumlusu AKP Hükümeti protesto edildi. Açıklamada “DİSK/OLEYİS olarak 2002 yılında, sendikaların örgütlü oldukları işyerlerinde örgütlenme çalışması yapmayacağımızı ilan etmiştik. Bizler yüz binlerce örgütsüz işçi örgütlenmeyi bekliyorken, halihazırda bir sendikada örgütlenmiş işçilerin sendikalararası mücadeleyle örgütsüzlüğe ve çekişmelere kurban edilmesine şiddetle karşı çıkmaktayız. TOLEYİS Merkez Yürütme Kurulu üyeleri böbürlenerek “madden ve manen güçlü bir sendika” olduklarını ifade etmektedirler. Durum gerçekten böyleyse, TOLEYİS bir buçuk milyonu bulan ve örgütsüz olan turizm işçilerini örgütlemeye çalışmalıdır.” denildi.

TOLEYİS tarafından yapılan demagojik açıklamada geçen, DİSK ve OLEYİS'e yönelik asılsız iddialar ve karalamaların da kınandığı OLEYİS'in basın açıklamasında, “Konfederasyonumuzun bağlı sendikaları ile demokratik katılım süreçlerinde oluşturulan tüm kararların ve ideolojik tutumunun arkasında olduğumuzu bir kez daha ilan ediyoruz” denildi.

TEGA grevcileri ziyaret edildi

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin bu yılki kutlaması, yine bir direniş, bir hak arama mücadelesi olan, kardeş Birleşik Metal İş Sendikası'nın Ankara Sincan Organize Sanayi'deki Tega Mühendislik'te örgütlediği, "GREV" ile dayanışma etkinliği çerçevesinde gerçekleştirildi.

Etkinlik, konfederasyonumuza bağlı sendikalar, Türk-İş ve KESK'e bağlı sendikalar ile siyasi parti temsilcileri ile demokratik kitle örgütlerinin Sincan Organize Sanayi girişi önünde toplanarak TEGA GREV yerine yürüyüşe geçmeleri ile başlatıldı. Yürüyüş sırasında, hep bir ağızdan "Tega işçisi yalnız değildir", "Yörsan işçisi yalnız değildir", "Yaşasın 15-16 Haziran Direnişimiz" sloganları haykırıldı.

Grev yerine varıldığında, Birleşik Metal İş Anadolu Şube Başkanı Seyfettin Güleğül, TEGA grevine gelinen süreci anlatarak, sözü DİSK Ankara Temsilcisi Kani Beko'ya bıraktı. Kani Beko, 15-16 Haziran Direnişi'ni ve Tuzla Grevi'nden söz ederek, "DİSK, emek hareketinin olduğu her yerdedir. Bugün de önemli bir gün. DİSK ile birlikte anılan 15-16 Haziran gibi önemli bir günde, TEGA Grev'cileri ile beraberiz" dedi.

TEGA GREV ziyareti ve yürüyüşe, sendikamız Genel Sekreteri Hüseyin Özcan, GYK Üyeleri Metin Ebetürk, Mehmet Gündoğdu, Ankara Şube Başkanı Tahsin Osan, Ankara Şube Sekreteri Nesimi Turgut, Ankara Şube Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Özyazıcı ve Şeyda Işık, İşyeri Sendika Temsilcilerimiz ile üyelerimiz katıldı.

Sınıf dayanışmasının güzel bir örneği olan TEGA GREV ziyareti, coşkulu bir havada geçti.

TEGA grevine çirkin saldırı

TEGA Mühendislik'te DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası tarafından sürdürülen grev, çirkin bir saldırıya uğradı.

Ankara'nın Sincan İlçesi'nde bulunan Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu TEGA Mühendislik işyerinde, toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine 7 Şubat 2008 tarihinde DİSK/Birleşik Metal İş Sendikası tarafından başlatılan grevin 139. gününde, grevci işçiler saldırıya uğradı.

Konu ile ilgili olarak Birleşik Metal-İş tarafından yapılan açıklamada, MOBAK işyerinde çalışan bazı kişilerin aldıkları talimatlar doğrultusunda, Grev gözcülüğü yapan işçilere vahşice saldırdığı, saldırıya uğrayan bazı işçilerin yaralanarak hastaneye kaldırıldığı belirtildi. Açıklamanın devamında ise şöyle denildi:

"Hakları ve ekmekleri için yasal olarak greve çıkmak zorunda kalan üyelerimizin, yine yasa gereği yerine getirmek zorunda oldukları grev gözcülüğü görevini yapmalarına bile tahammül edemeyen işveren, bu defa da başka bir işyerinde çalışan insanları; üyelerimizin üzerine saldırtarak gerçek yüzünü bir kez daha sergilemiştir.

Böylece, bu hain saldırıya ortak olan MOBAK işverenliği de yıllardan beri devam eden kayıt dışı çalışma ve bir çok usulsüzlüklerine şimdi bir başka yasa dışı uygulamayı daha eklemiştir.

Biz Birleşik Metal-İş Sendikası olarak, üyelerimize bundan böyle devletin kolluk güçlerinin tarafsız olduğunu anlatma konusunda büyük bir güçlük çekeceğimizi tüm kamuoyuna açıklamak durumundayız."

SOSYAL-İŞ olarak, yapılan bu çirkin saldırıyı kınıyor, kardeş sendikamız tarafından TEGA'da sürdürülen grevle dayanışmanın yükseltilmesi çağrısında bulunuyoruz.

Tersanelerdeki ölümlere karşı 16 Haziran'da bir direniş gerçekleştirildi. Alanda işçiler böyle haykırdı:

“ARTIK YETER, SIRA KİMDE?”

Limter-İş Sendikası'nın, Tuzla Tersaneler bölgesinde iş kazalarına karşı gerekli tedbirlerin alınması ve iş cinayetlerinin sorumlularının yargılanması talebi ile gerçekleştirilen direnişe binlerce işçi katıldı.

Sabahın erken saatlerinden itibaren Tersanelerde ölen işçilerin aileleri DİSK Yöneticileri ve DİSK'e bağlı Sendikalar, Türk-İş'e bağlı sendikalar, Milletvekilleri, Siyasi partiler, Demokratik Kitle Örgütleri, Aydın ve Sanatçılar, Üniversite öğrencileri gelerek direnişe destek verdi. Şili, Bolivya, Arjantin gibi ülkelerden gelen Sendikacılar da işçilerle bir araya geldi.

Sendikamız adına DİSK Genel Başkan Yardımcısı Genel Başkanımız Sayın Ali CANCI, Genel Yönetim Kurulu Üyesi ve İstanbul Şube Başkanı Mustafa AĞUŞ, İstanbul Şube Sekreteri Turgut ÇİVİ, İstanbul Şube Saymanı ve Metro Kozyatağı Mağazası Baştemsilcisi Ayhan Hancı ile birlikte katıldılar.

Yaşanan ölümler karşısında hükümet ve patronların gerekli önlemleri almaması nedeni ile Greve çıkan binlerce Tersane işçisi “Artık yeter sıra kimde”, “İnsanca yaşamak istiyoruz” yazılı pankartlar ve dövizler taşıdı. Grev yerinde işçilere seslenen Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Cem DİNÇ, iş cinayetlerine karşı patronlar ve hükümetin açıklama yapmaktan öteye geçme-

mesi üzerine direniş kararı aldıklarını gerekli önlemler alınana kadar mücadele etmekte kararlı olduklarını belirtti.

DİSK Başkanı Süleyman ÇELEBİ konuşmasında 15-16 Haziranın 38. yıl dönümünde tersane işçilerinin yaşam hakkı için direnişe başladığını, 15/16 Haziran 1970'te de işçilerin kuralızsızlığa karşı sokağa çıktığını söyledi. “O günden bugüne patronların zihniyetinde bir değişiklik olmadığını ölümlerin sona ermesi için ilk adımı atması gereken hükümettir.” dedi.

Bugüne kadar Hükümetin patronlardan yana hareket ettiğini tersane işçilerinin taleplerinin yasaların uygulanması olduğunu bunun için acilen harekete geçilmesini, içinde Sendikaların, Meslek Odalarının Hükümet ve işveren temsilcilerinden oluşan komisyon kurulması talebinde bulundu. Konuşmaların ardından halaylar ile devam eden direniş saat 15.00'da sona erdi.

DİSK Genel Başkan Yardımcısı ve Sendikamız Genel Başkanı Ali Cancı, CNN Türk muhabirine açıklamalarda bulundu

TERSANE PATRONLARI KANA DOYMUYOR

53 gün önce 12 metre yükseklikten düşerek ağır yaralanan tersane işçisi Kemal Turan, yaşam savaşını kaybetti

9 Mayıs 2008 tarihinde GİSAŞ İskelesi açığında, “Zeeland” adlı gemide montaj yaparken 12 metre yükseklikten aşağı düşerek ağır yaralanan Kemal Turan adlı işçi, 53 gün süren yaşam mücadelesinin ardından 3 Temmuz günü yaşamını yitirdi.

Düşerken başını demirlere çarparak darbe alan, kollarında ve bacaklarında kırıklar oluşan Kemal Turan, kaldırıldığı hastanede 2 gün kaldıktan sonra taburcu edilmiş ancak 10 gün sonra durumunun ağırlaşması üzerine ailesi tarafından yeniden hastaneye kaldırılmış, koma halindeyken ölüme 53 gün direnmişti. Kemal Turan, Kocaeli'nin Gebze İlçesi Pelitli Köyü'nde toprağa verildi.

Konu ile ilgili olarak DİSK/Limter-İş tarafından yapılan açıklamada “16 Haziran Grevimizde taleplerimizi bir kez daha ortaya koyarak, çözümün taleplerimizi kabul etmekten geçtiğini söylemiştik. Tersane patronları ve hükümet çözümü başka yerlerde arayarak ve sorunu zama-yayarak hala taleplerimize cevap vermemiştir.

Kuralsız-yasadışı çalıştırma devam ettiği ve iş güvenliği tedbirlerinin alınmadığı, taleplerimize cevap verilmediği koşullarda iş cinayetlerinin önüne geçmek mümkün değildir.” denildi.

Kemal TURAN

Tersanelerde yine iş “kazası”

4 Temmuz tarihinde de Tuzla Orhanlı'da, Almar Firmasında çalışan Ziyaddin Yaraşır adlı bir işçi, üzerine sac düşmesi sonucu kafasından ve göğsünden aldığı darbelerle ağır yaralandı. Tuzla Devlet Hastanesi'nde ilk müdahalesi yapılan Yaraşır'ın Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldığı bildirildi.

PANEL:

Mehmet Özyazıcı

“DÜNYADA SAĞLIK REFORMLARI VE SONUÇLARI”

Türk Tabipler Birliği'nin düzenlediği “Sosyalleştirmenin 47. Yılında Dünya’da ve Türkiye’de Sağlık Reformları ve Sonuçları: Ne yapabiliriz?” başlıklı toplantı 7-8 Haziran 2008 tarihinde TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası'nın Teoman Öztürk Salonunda gerçekleştirildi.

7 Haziran 2008 tarihindeki “Dünyada Sağlık Reformları ve Sonuçları” konulu panele Sosyal-İş Sendikası da genel merkez yöneticileri, şube yöneticileri, işyeri sendika temsilcileri ve üyeleriyle katıldı.

Sağlık alanında kamu hizmet anlayışının pazar ekonomisi anlayışına terk edilmesinin Dünya ve Türkiye’deki sonuçlarının da tartışıldığı panelin açılış konuşmasını TTB Başkanı Gencay Gürsoy, oturum başkanlığını Ata Soyer yaptı.

Uluslararası düzeyde organizasyonu yapılan panele AKP Hükümetinin Dünya Bankası ve IMF'nin talimatlarıyla yaşama geçirdiği “Sağlık Reformu” deneyimini yaşamış, “Dünyada Sağlık Reformlarının Temel Dinamikleri” sunumuyla Hans Ulrich Deppe, “Latin Amerika’da Sağlık Reformları” sunumuyla Meksika Eski Sağlık Bakanı Asa Christina Laurell ve “Avrupa’da Sağlık Reformları” sunumuyla da Alexis Benos gibi uzman konuşmacılar katılırken, Türkiye’den de “Türkiye’de Sağlık Reformları” sunumuyla Ata Soyer ve “1960-2008 Türkiye’de Neler Değişti” konusuyla Prof. Dr. Korkut Boratav konuşmacı olarak katıldılar.

Sağlık Reformu adı altında gerçekleştirilen piyasalaştırma girişimlerinin ortak noktalarına dikkat çeken Hans Ulrich Deppe “Hastalık ve sağlık ticari bir mal özelliği şekli kazanamaz. İşletme için rasyonel olan bir şey tıbbi açıdan rasyonel olmayabilir” şeklindeki görüşlerini paylaşırken, Meksika Eski Sağlık Bakanı Asa Christina Laurell Latin Amerika ülkelerinden Meksiko City, Şili, Kolombiya Reformlarında sağlık sisteminin iyileştirilmesi ve sağlığın bir insan hakkı olması temelinde bir dizi reformlar yapıldığını ama ne yazık ki istedik sonuçların çıkmadığını yalnız Brezilya ve Venezüella hükümetlerinin başlattığı reformlardan olumlu sonuçlar alındığını; kamu

eliyle yürütülen Belediyeler düzeyinde kapsamlı sağlık hizmetleri vermenin bu başarıda önemli bir yer tuttuğunu söyledi.

Avrupa Birliği Sağlık Politikası Başkanı Alexis Benos ise, İngiltere, Fransa ve Yunanistan’daki sağlık reformlarından bahsederken, Avrupa’da Sosyal Demokrasi görüşünün en güçlü yapı olduğunu, Avrupa Sosyal Demokrasisi neo-liberal yaklaşımların karşısında olması gerekirken, tam tersine bir ilişki çıkmaya başladığının görüldüğünü, neo-liberal görüşlerin muhafazakâr partilerin projeleri olduğunun değerlendirmesinde bulunurken, sağlık hizmetleri sunumunun devlet eliyle yürütülmesinde çok bürokratik, merkezi ve bir o kadar da karmaşa içinde olmasının maksatlı olduğunu, altında yatan niyetlerin özelleştirme politikaları olduğunu anlattı.

Oturum Başkanı Ata Soyer de kronolojik bir sıralama içinde Türkiye’de sağlık reformlarını 1980-91, 1992-2001 ve 2002 ve sonrası şeklinde üç bölümde ele aldı. Türkiye’de neo-liberal politikaların günbegün artarak devam ettiğini, sosyal yaşama tamiri zor zararlar verdiğini, sağlığın bir ticari meta değil, sosyal bir hak olduğunu, “sağlık, kalkınmanın ürünü değil hedefi olmalıdır” şeklindeki görüşleriyle sözlerine son verirken, son konuşmacı olarak paneli onurlandıran Prof. Dr. Korkut Boratav da konuşma konusundan biraz geriye giderek 1945 Türkiye’nden bu güne kadar yaşanan siyasi ve sosyal gelişmelerle ilgili zengin bir konuşma yaptı; Boratav, “Büyük merkez partilerden DP ve CHP halk sınıflarının yarattığı bir reaksiyondur. 1945-1946 da CHP burjuvaya teslim olmuştur” dedi. 1970 lerde CHP’nin bir dönüşüm başlattığını ve 1974-1979 da solcu kimliğini bulmaya başladığını, sınıf tavrı olarak halk sınıflarının desteği ile birinci olduğunu, benzer bir başarının 1989 yılında tabandan başlayan, bahar eylemleri denen ve daha sonra sendikaların da katıldığı eylemlerle o tarihlere kadar kaybedilen birçok hakların geri alındığını ve 1989 yerel seçimlerinde SHP’nin birinci parti olduğunu anlattı. Bugünde merkez solun başarısının tek anahtarı, sınıf tavrı olarak sınıf mücadelesi yapmak olduğunu ama

sınıf arkadaşım dediği ve memur öğretmen çocuğu olarak tanıttığı CHP Genel Başkanı Deniz Baykal’ın bazı avantajları olmasına rağmen bunu yapmaktan korktuğunu söyledi.

Prof. Dr. Korkut Boratav, bir katılımcının “Türkiye’deki sendikal hareketlerin sessiz kalışlarını nasıl yorumluyorsunuz? “şeklindeki sorusuna da “Sendikal hareketler, bir anlamda Türk-İş örneğinde olduğu gibi düzenle barışık bir hareket oldu. Türk-İş’in oportünis tavrı yüz kızartıcıdır” dedi.

Toplantının ikinci kısmı Mehmet Zencir’in oturum başkanlığında “Sağlıkta Dönüşüm Programının Sağlık Örgütlenmesi ve Sağlık Finansmanına Etkileri”, Muharrem Baytemur’un oturum başkanlığında “Sağlıkta Dönüşüm Programının Sağlık Çalışanlarına Etkileri” başlıklı konularıyla 8 Haziran 2008 tarihinde de devam etti ve “Ne Yapabiliriz?” sorusuna cevap arandı.

EN BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİ:

1970 öncesi

Dünyada önemli gelişmeler olmaktadır. Merkezi ekonomik planlamayla sosyalist ülkeler hızla gelişmekteyken, genç ülkeler de sosyalizme kayarak bir sosyalist blok yaratıyordu. Emperyalizmin pazarları daralmaktaydı ve kapitalizm ekonomik bunalıma sürükleniyordu.

Türkiye’de de kapitalist ilişkiler yerleşmekte, köylerden şehirlere, şehirlerden Avrupa’ya göçler artmaktaydı. Yabancı sermaye ülkede yaptığı yatırımlardan daha fazlasını, bir yılda transfer olarak yurtdışına çıkarıyordu. Dışa bağımlı ekonomi, daha da bağımlı hale geliyor, dış ticaretin açığını kapatmak için ise dış borçlanmaya gidiliyordu.

SSCB’nin etkisi ile Avrupa’dan esen demokrasi rüzgarı, Türkiye’de de etkisini göstermiş, 1947 yılında çıkarılan Sendikalar Kanunu ile sınıf esasına göre örgütlenme yasağı kaldırılmış, ama Toplu Sözleşme ve Grev yasağı devam ediyordu.

1950’de Demokrat Parti (DP) demokrasi demagogisi ile kitlelerin karşısına çıktı ve iktidar oldu. Fakat işçi sınıfı için değişen bir şey olmadı. Menderes Hükümeti, verdiği vaatleri unutarak işçi sınıfına karşı gerici bir propagandaya başlamış, güdümlü sendikalar yaratmaya çalışmıştı. 31 Temmuz 1952’de beş kişilik İcra Komitesi’nin Ankara Valiliği’ne verdiği dilekçe ile Türk-İş Konfederasyonu kurulmuştu. İşçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesini vermek için kurulan bu konfederasyonun gerçek yüzü ise kısa sürede ortaya çıktı. Dış yardımdan, özellikle Amerikan yardımından yararlanmayı ve işçi sınıfı mücadelesini amaçlarından saptırmayı hedefleyen bir kuruluş olduğu anlaşıldı.

Türkiye’deki işçi sınıfı hareketi emperyalist kapitalist dünyadan yalıtılmış bir biçimde gelişmedi. Fakat dünyada ne oluyorsa, Türkiye’de de onun bir iz düşümü olduğu şeklindeki bir bakış, eksik ve yanıltıcı. Çünkü dünya ekonomisinin hiyerarşik yapısında Türkiye, orta katmanda yer alan ve özellikle 1970 öncesinde ve sonrasında da (1960 – 1980) etkisinin olduğu bir konumdadır.

Türkiye, İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra tarafını net bir şekilde koyarak, yüzünü Batı’ya dönüp hareket etmiştir.

1950’de demokrasi vaadiyle iktidara gelen DP hükümeti, demokrasiyi rafa kaldırdığı için 27 Mayıs 1960’ta ordu tarafından indirilmiş, Cumhuriyet tarihinin en demokratik anayasası hazırlanmış ve yürürlüğe konmuştu. Bu demokratik ortamda 13 Şubat 1961’de sendikacılar tarafından Türkiye İşçi Partisi (TİP) kurulmuştu. Sol, nefes alma imkanı bulmuş, dolayısıyla sendikalaşma da hızla geliyordu. 31.12.1961’de Saraçhane’de yapılan ve o güne kadarki en büyük mitingde işçiler grev ve toplu sözleşme hakkı istediler. 28 Ocak 1963’te Kavel Fabrikası’nda 220 işçinin direnişinde polisle çatışma sonucu yaralananlar oldu. Sonuçta 15.07.1963’te 274 ve 275 Sayılı Sendikalar Yasası ile Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt yasası çıktı. Bu yasaya dayanarak ilk TİS 11.09.1963’te Türkiye Birleşik

Gıda İş Sendikası ile Han Bekir Müessesesi arasında yapıldı.

Bundan sonra olaylar hızla gelişti ve bir generalin dediği gibi emekçi halkın bilinci, sermayenin gelişmesini geçti. 1965 genel seçimlerinde Türkiye İşçi Partisi (TİP) on beş milletvekili ile TBMM’ye girdi ve çalışmaları ile sınıf mücadelesine ivme kazandırdı. Bir çok grev ve direniş yapıldı. Zonguldak maden işçilerinin 1965’teki direnişi, 1966’da Paşabahçe Şişe Cam Fabrikası’ndaki grev ve bu greve Türk-İş’e bağlı sendikaların destek vermesi sonucu, bazı sendikaların Türk-İş’ten geçici olarak ihraç edilmesi, DİSK’in kuruluşunu hızlandırdı. 13 Şubat 1967’de DİSK kuruldu. DİSK’in kuruluşu ile beraber işçi sınıfının gelişmesi daha da hızlandı. İşçiler DİSK’e bağlı sendikalara yönelmeye başladılar. Grev ve direnişler arttı.

Öte yandan 1964-1970 arasında toptan eşya fiyatları %45 artarken, aynı dönemde gerçek ücret artışı %6,4’ten %0,8’e gerilemiştir. Bunun yanında işçi sınıfının sayısal olarak artışı aynı dönemde %12’den %20’ye çıkmıştır. Sanayi burjuvazisi, siyasal iktidara ağırlığını koymaktadır. İşçi sınıfının güçlenip bilinçlenmesi karşısında CHP “orta sol” sloganını yaratmış, Ecevit 4 Temmuz 1970’te yapılan kongrede CHP genel başkanı olmuştur.

DİSK’in kuruluşundan sonra artan işçi eylemleri arasında 1969’da Singer, Demir-Döküm, Gemak, Sungurlar, Alpagut Linyit eylemleri sayılabilir. 1965-1970 yılları arasında 425 grev olmuş, bu grevlere 91.387 işçi katılmıştır.

274-275 Sayılı Yasalar ve Türk-İş

Yer: Erzurum... Tarihi: 15 Mayıs 1970... Toplanma Nedeni: Türk-İş 8. Genel Kurulu... Konuşan: Çalışma Bakanı Seyfi Öztürk... Ne dedi? “Yeni değişiklik tasarısı ile DİSK’in çanına ot tıkayacağız.”

Bu tarihi anın önemi çok açıktı. Bahsedilen yasa değişikliğinin en önemli maddesi ise, işçi konfederasyonlarının faaliyet gösterebilmesi için sigortalı işçi sayısının 1/3’ini temsil etmesi gerektiği idi. Aynı koşul, sendikaların kendi işkollarındaki sigortalı işçilerin 1/3’ini üye yapmaları koşulunu da getiriyordu.

Tasarının gerekçesi “güçlü sendikacılık”, amacı ise Türk-İş bünyesinde “güdümlü sendikacılık” idi.

CHP ve AP’nin birlikte hazırladıkları tasarı, 11 Haziran 1970’te TBMM’de görüşülmeye başlandı. CHP grubu adına konuşan Burhanettin Asutay (Türk-İş İzmir Bölge Temsilcisi iken milletvekili seçilmiş), CHP milletvekili Hayrettin Uysal, tasarının parti ve kendi adlarına desteklediklerini belirttiler.

Amaç, DİSK’in çanına ot tıkamaktır...

Tasarı ve DİSK

DİSK, yasa tasarısı hazırlıklarını duyunca bir komite kurdu. Konu işyerlerinde tartışıldı ve “Anayasa-sal Direniş Komiteleri” kuruldu.

28 Mayıs’ta toplanan DİSK Yürütme Kurulu, Yönetim Kurulunu 3 Haziran’da olağanüstü toplantıya çağırdı. Yönetim Kurulu, Kemal Nebioğlu başkanlığında Salih Çetin, Celal Beyaz, Şinasi Kaya, Hilmi Güneş ve Mustafa Baş’tan oluşan bir komite kurdu.

DİSK Yönetim Kurulu, 5 ve 12 Haziran tarihlerinde toplandı. 13 Haziran’da DİSK’e bağlı sendikaların yönetim kurulları, 14 Haziran’da Merter Sitesi’ndeki Lastik-İş salonunda DİSK’e bağlı sendikaların yönetici ve işyeri temsilcileri toplandı. Bu toplantı basına ve kamuoyuna duyuruldu.

Ankara’ya giden uyarı heyeti yalnızca Milli Birlik Grubu’ndan Ahmet Yıldız, Sami Küçük, Vehbi Ersü, Suphi Kahraman, Suphi Gürsoytrak ve CHP Genel Sekreteri Bülent Ecevit ile görüşme olanağı bularak İstanbul’a geri döndüler.

13 Haziran 1970’te bu heyet Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay ile hoş olmayan bir görüşme yaptı.

Tasarı ve TİP

TBMM’deki görüşmelerde TİP milletvekili Rıza Kuas (Lastik-İş Genel Başkanı), tasarının Anayasa’ya aykırı olduğunu, Türk işçi hayatının kana bulanmak istendiğini belirtmiştir. Rıza Kuas’ın sözleri istismar edilerek, çıkabilecek olaylara teşvik ve tahrik olarak nitelendirilmiş, TİP ile DİSK’e peşin suçlamalar yapılmıştır.

OLAYLAR

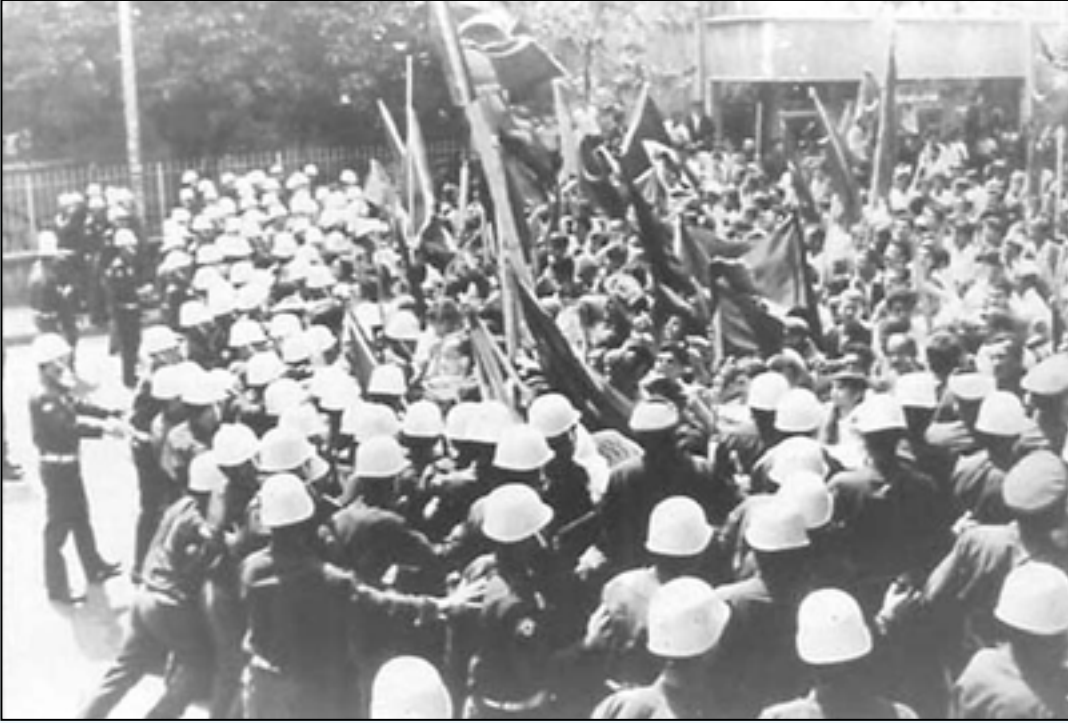
İlk gün

İlk günkü olaylara 70 bin işçi katıldı. İşçiler 15 Haziran Pazartesi günü önce işbaşı yapmışlar, sonra fabrikalardan çıkarak yürüyüşe geçmişlerdir. İstanbul’da yürüyüş üç koldan olmuştur. Kadıköy’de Ankara yolunda fabrikalardan çıkan işçiler Kartal’a doğru yürüyüşe geçtiler. Eyüp Bölgesinde fabrikalardan çıkan işçiler de Topkapı’ya doğru yürümüşlerdi. Bakırköy’de Londra Asfaltı üzerinde yürüyüşe geçmişlerdir. Şehre yakın fabrikalardan çıkan işçiler Taksim – Şişli yönünde yürüyüşe geçtiler. Tuzla – Çayırova yöresinde Gebze’ye doğru yürüyüşe geçtiler.

DİSK’e bağlı Basın-İş Sendikası işçileri Ankara’da

15 - 16 HAZİRAN 1970

Ali ADIGÜZEL / MESAM

Ulusal Basımevi ile Ulus Gazetesi'ni işgal etmişlerdi. İzmit Bölgesi'nde iki yönden şehre doğru yürümüşler, şehirde çocuk parkında toplanıp konuşmalarla yasa protesto edilmiştir.

Bu arada Anayasal Direniş Komitesi, Cumhurbaşkanı, Başbakan, TBMM Başkanı, Çalışma bakanı ve Tabii Senatörlere 10 bin telgraf çekti. 15 Haziran'daki direnişe 113 işyerinden işçiler katıldı. Türk-İş'e bağlı sendikaların üyeleri de vardı.

İkinci gün

İkinci gün direniş olaylı geçti. Topkapı'dan gelen yürüyüş kolu, Babıali Caddesi ve Divanyolu Caddesi Kavşağı'nı kesen zırhlı birlik barikatını yararak tankların üzerinden sel gibi akarak Eminönü'ne geldiler. Köprü açıldığı için onlar da sandal ve motorlarla karşıya geçtiler. Diğer grup Fatih – Saraçhane'den Unkapanı köprüsüne geldi. Köprü açıldığı için geri döndü.

Levent – Mecidiyeköy tarafından gelenler Tekfen Fabrikası önünde polisle karşılaştı. Polis kadınları copleyınca çatışma başladı, işçiler barikatı yarıp geçti.

Kadıköy Yöresi işçileri Üsküdar ve Kartal'a doğru iki koldan yürüyüşe geçtiler. Kartal Köprüsü'nde polis barikatları vardı. Bu grup çok kalabalıktı. Bağdat Caddesi'nden Şaşkınbakkal'da barikatı aşarak yürüyüşe devam ettiler.

İzmit'te işçilerin şehre girmesini polis engellemek istedi. Bir işçiyi emniyete alan polis, işçilerin emniyete yönelmesi üzerine işçiyi bıraktı. İşçiler polis barikatını aşıp Atatürk Anıtı'na gidip ordu lehine tezahürat yaptı.

İstanbul'da çıkan olaylarda ölüm ve yaralanmalar oldu.

16 Haziran'da Meclis, İstanbul ve Kocaeli'nde sıkıyönetim ilan etti (1 ay süresince). Burjuva partileri, TİP ve DİSK'i itham ve ihbar etmişlerdi.

Yürüyüş ve direnişlere katılanların çoğunun Türk-İş'e bağlı sendikaların üyesi olduğunu unutan Türk-İş Genel Başkanı Seyfi Demirsoy da verdi-

ği demeçte "Demokrasiyi yıkmak için işçiyi teşvik edenlerin yakasına kanunlar yapışmazsa Türk-İş'e bağlı işçiler yapışacaktır" diyordu.

SIKIYÖNETİM DÖNEMİ

Sıkıyönetim ilanı ile birlikte özellikle DİSK ve bağlı sendikalarda aramalar ve bazı kişilerin gözaltına alınmaları başladı. Dev-Genç'in faal olduğu öğrenci dernekleri, TÖS ve İşçi Birlikleri arandı, yöneticileri gözaltına alındı.

BAĞIMSIZ SENDİKALARIN DİRENİŞİ

Altı sendikanın çağrısı ile başlayan bu hareket daha sonra 131 sendika katıldı. Oluşturulan komitede görev alanlar şunlardı:

Rıza Güven : Tekstil-İş Sendikası Genel Başkanı

Şadi Uğur : Petkim-İş Genel Başkanı

Nevzat Köksal : Karayol-İş Genel Başkanı

Özcan Keskeç : Sosyal-İş Genel Başkanı

Yaşar Altınay : Teknik-İş Genel Başkanı

İŞTEN ATILAN İŞÇİLER

İstanbul ve Kocaeli'nde fabrikalar askeri birliklerce kuşatıldı. İşverenlerin ihbar ettiği işçiler gözaltına alındı. 4280 kişi işten atıldı. Bunlar kara listeye alınarak başka bir yerde çalışmalarını engellendi. DİSK'e bağlı sendikalara üye işçiler notere götürülüp baskı altında sendikadan istifa ettirildi. Burjuvazi istemediği işçilerden ve sendikalardan kurtulmanın fırsatını yakaladı. İşverenlerin ihbar listelerinde, o gün hastalık veya başka bir nedenle işe gelemeyenlerin bile adları vardı.

274 sayılı yasada değişiklik yapılmasına karşı işçi sınıfının gösterdiği duyarlılık, protesto ve direnişe başvurulması, işçi sınıfı ve aydınlardan gelen

eleştiriler, hukukçuların karşı çıkışı, sendikal hak ve özgürlüklerin ortadan kaldırılması yolundaki planın daha ileri bölümlerine geçilmesini engelledi. 275 sayılı yasada değişiklik yapılmasına ilişkin çalışmalar durduruldu ve tasarı komisyonda kaldı.

Gerçekte 275 sayılı yasa, ekonomik ve demokratik haklar yönünden işçi sınıfı için çok daha önemliydi. Bu nedenle, yapılacak değişikliklerin engellenmiş oluşunu, tutarlı bir demokratik mücadele hattında işçi sınıfının kazandığı büyük bir başarı saymak gerekir.

(Ne yazık ki bu başarıya 12 Eylül 1980 askeri darbesi ile gölge düşmüş, burjuvazi 1970'te yapamadıklarını 1982 Anayasası ile yeniden düzenlemiştir. 2821 ve 2822 sayılı yasalar, bu Anayasa'ya dayanarak 274 ve 275 sayılı yasaların yerine konulmuştur.)

Tasarı 4'e karşı 230 oyla 29.07.1970'te Meclis'te kabul edildi. Red oyu verenler Şerif Bakşık (CHP), Hilmi İşgüzer (MP), Suna Tural (MP) ve Rıza Kuas (TİP). 214 milletvekili oylamaya katılmamıştı ve tasarı 3,5 saatte jet hızıyla görüşülüp oylandı.

Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay, kendisine yasayı veto etmesi için yapılan başvurulara aldırmayarak yasayı onayladı ve 1317 sayılı yasa olarak 12.08.1970'te 13577 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girdi.

1317 sayılı yasaya karşı TİP, Anayasa'nın 46. maddesine aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesi'nde dava açtı. Ecevit'in "Bizi kandırdılar" demesi üzerine daha sonra CHP de aynı yoldan iptal davası açtı.

Anayasa Mahkemesi, 8-9 Şubat 1972 tarihinde 1317 Sayılı yasanın önemli maddelerinin iptaline karar verdiğinde TİP kapatılmış ve Anayasa'nın 46. maddesi değiştirilmişti.

15-16 HAZİRAN 1970'TEN

ALINAN DERSLER

– 15-16 Haziran, işçi, işsiz, emekçi, aydın ve gençlik kesimlerini eyleme çekme başarısı göstermesi, işçi sınıfının kendiliğinden değil, kendisi için sınıf olma bilinç ve kararlılığıyla gerçekleştirdiği bir eylemdir.

– İşçi sınıfı kazanılmış hakların korunması mücadelesinde Anayasa'ya girmiş olan evrensel direnme gücünü ve hakkını kullanmış, tutarlı hareket etmiştir.

– 15-16 Haziran'ın etkisi, yaptıklarından çok daha büyük olmuştur.

– İşçi sınıfının sendikal ve siyasal birliği sorununun ne kadar önemli olduğunu göstermiştir.

– 15-16 Haziran hareketi, işçi sınıfının tarihsel ve sosyal haklılığının ve fiili önderliğini pratikte sergilemiştir.

– 15-16 Haziran, farklı sendikalara bölünmüş işçi sınıfını eylemde buluşturup bütünleştirmiştir.

– 15-16 Haziran hareketi, hem işçi sınıfının kendisi için sınıf olma bilinç ve kararlılığını göstermiş, hem de politikada hesaba katılması gereken en önemli temel güç olduğunu vurgulamıştır.

Yaşamlarını işçi sınıfına adanmış aydınlarımızı anıyoruz.

HAZİRAN'DA ÖLMEK ZOR

Haziran ayı, 15/16 Haziran gibi görkemli direnişlerle olduğu kadar, yaşamlarını işçi sınıfına adanmış aydın ve sanatçıları yitirdiğimiz bir ay olmasıyla da önem taşımaktadır. Haziran ayı içerisinde işçi sınıfının yetiştirdiği aydın ve sanatçılardan Nazım Hikmet, Ahmet Arif ve Orhan Kemal yaşamlarını yitirmişler ve işçi sınıfının kalbine, giderilmesi zor birer acı olarak gömülmüşlerdir. Bütün yaşamlarını boylu boyunca işçi sınıfının kurtuluş mücadelesine adayan bu aydınlar,

içinden çıktıkları diğer sınıfların tüm olanaklarından vazgeçmiş ve yaşamlarını işçi sınıfının emrine vermişlerdir. Söz gelimi; bir paşa torunu olan Nazım Hikmet, içinden çıktığı aristokrat sınıfın değerlerini, yaşam biçimini ve ideolojisini reddetmiş, işçi sınıfının emri altına girerek tüm hayatı boyunca işçi sınıfı kurtuluşu için büyük bedeller ödemiş, şiirini de tıpkı aklı ve yaşamını olduğu gibi sınıfın emrine vermiş büyük bir şairdi.

Günümüzde Nazım Hikmet, Ahmet Arif gibi işçi sınıfının yetiştirdiği bir çok şair, ozan ve aydın, devlet tarafından devrimci kimliklerinden soyutlanarak "zararsız" birer "sevda ve aşk ozanlarına" çevrilmek isteniyor. Bu sanatçılarımız, sanki işçi sınıfına tüm hayatlarını adamamışlar, işçi sınıfı için büyük bedeller ödemişler gibi gösterilmeye çalışılıyor. Oysa bu çarpıtmalar boşunadır. İşçiler, kendi aydın, yazar ve ozanlarının, yani kendi öz değerlerinin yok edilmesine göz yummayacaklardır.

İşçi sınıfının mavi gözlü devi:

NAZIM HİKMET

20 Kasım 1901'de Selanik'te doğdu. Türkiye'de serbest nazım şeklinin ilk uygulayıcısı ve Çağdaş Türk Şiirinin öncüsüdür. Dünya çapında tanınan şair, 20. Yüzyılın en büyük şairleri arasında gösterilir. Eserleri Dünya'da pek çok ödül almasına rağmen, Türkiye'de ölümünden sonra yayınlanabilmiştir.

Nazım Hikmet, yaşamını işçi sınıfına adanmış bir şair olarak, devlet tarafından baskı altında tutulmuştur. Asılsız suçlamalarla defalarca mahkemelerde yargılanan şair, yıllarca cezaevlerinde yatmak zorunda kalmıştır. Son olarak "orduyu ayaklanmaya kışkırtmak" gibi düzmece bir nedenle 12 yıl hapsedildikten sonra serbest kalan Nazım Hikmet, ülkede can güvenliğinin kalmadığı için Sovyetler Birliği'ne gider.

Burada da sınıfa hizmetini aralıksız sürdürür, ülkemiz işçilerinin mücadelesini dünyaya tanıtır. Nazım Hikmet, 3 Haziran 1963 tarihinde geçirdiği kalp krizi nedeniyle, memleketinden çok uzaklarda; Moskova'da hayata gözlerini yumar.

Türkiye İşçi Sınıfına Selam!

Türkiye işçi sınıfına selâm!
Selâm yaratana!
Tohumların tohumuna, serpilip gelişene selâm!
Bütün yemişler dallarımızdadır.
Beklenen günler, güzel günlerimiz ellerinizdedir,
haklı günler, büyük günler,
gündüzlerinde sömürülmeyen,
gecelelerinde aç yatılmayan,
ekmek, gül ve hürriyet günleri.

Türkiye işçi sınıfına selâm!
Meydanlarda hasretimizi haykıranlara,
toprağa, kitaba, işe hasretimizi,
hasretimizi, ayyıldızı esir bayrağımıza.

Düşmanı yenecek işçi sınıfımıza selâm!
Paranın padişahlığını,
karanlığını yobazın
ve yabancıların roketini yenecek işçi sınıfına selâm!

Türkiye işçi sınıfına selâm!
Selâm yaratana!

12 Ağustos 1962

Hasan İzzettin Dinamo

1909 yılında Trabzon'un Akçaabat İlçesi'ne bağlı bir köyde dünyaya geldi. Babasının 1. Dünya Savaşı'nda yaşamını yitirmesi üzerine Darüleytam'a yerleştirildi ve 17 yaşına kadar burada yaşadı. 1931'de Sivas Öğretmen Okulu'nu bitiren Dinamo, Gazi Terbiye Enstitüsü Resim-İş Bölümü'nde öğrenci iken tutuklandı ve 4 yıl cezaevinde kaldı. Cezaevinden çıktıktan sonra da Yeni Edebiyat Dergisi'nde yayınlanan bazı şiirleri nedeniyle 1 yıl hapis cezasına çarptırıldı. 6-7 Eylül olayları nedeniyle de tutuklanıp 6 ay cezaevinde kalan Dinamo, şiirlerinde Nazım Hikmet etkisinde kalmıştır. Nazım Hikmet'in yanı sıra Sabahattin Ali, Rıfat Ilgaz ve A. Kadir gibi şairlerle de çalışan Dinamo, 7 ciltlik Kutsal İsyân, 8 ciltlik Kutsal Barış, Savaş ve Açlar, Sürgün Şiirleri gibi eserleriyle tanınmaktadır. Kutsal Barış adlı romanıyla 1977 yılında Orhan Kemal Roman Armağanı'nı kazanmıştır.

Yaşamını işçi sınıfına adanmış önemli bir sanatçı olan Hasan İzzettin Dinamo, 20 Haziran 1989 tarihinde yaşama gözlerini yumdu.

AHMET ARIF**“Dostuna yarasını gösterir gibi..”**

Ahmet Arif 21 Nisan 1927’de Diyarbakır’da doğdu. Asıl adı Ahmet Önal’dır.

Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi (DTCF) Felsefe Bölümü öğrencisi iken Türk Ceza Kanunu’nun 141 ve 142. maddelerine aykırı davrandığı gerekçesiyle biri 1950’de, diğeri 1952’de olmak üzere iki kez tutuklandı. Akıl almaz işkencelere

maruz kaldı. Ahmet Arif tıpkı Nazım Hikmet ve diğer pek çok işçi sınıfı aydını gibi, hayattayken egemenlerin yoğun baskısıyla karşılaşmış, öldükten sonra ise “aşk ve seveda şairi” olarak tanıtılmaya çalışılmıştır. Oysa Ahmet Arif’in yaşamı, diğer büyük aydınlarımız gibi, egemenleri tüm gücüyle yalanlamaktadır.

İşçi sınıfının büyük şairi Ahmet Arif, 2 Haziran 1991 tarihinde Ankara’da yaşama gözlerini yumdu.

Doğdun,
Üç gün aç tuttuk
Üç gün meme vermedik sana
Adiloş bebem,
Hasta düşmeysin diye,
Töremiz böyle diye,
Saldır şimdi memeye,
Saldır da büyü...

Bunlar,
Engerekler ve çıyanlardır,
Bunlar,
Aşımıza ekmeğimize
Göz koyanlardır,
Tanı bunları,
Tanı da büyü...

Bu, namustur
Künyemize kazılmış,
Bu da sabır,
Ağulardan süzölmüş.
Sarıl bunlara,
Sarıl da büyü.

(Diyarbakır Kalesinden Notlar ve Adiloş Bebenin Ninnisi adlı şiirinden)

TONGUÇ BABA (İsmail Hakkı Tonguç)

24 Haziran 1960’ta kaybettiğimiz İsmail Hakkı Tonguç, Silistre’nin Totrakan İlçesinin bir köyünde doğdu. İlk ve ortaöğrenimini kendi köyünde tamamladı. Sonra Kastamonu ve İstanbul Muallim Mekteplerini bitirdi. Eğitim için Almanya’ya gönderildi.

1919’da Eskişehir Muallim Mektebi’nde Resim-İş öğretmenliği yaptı. 1922’de yeniden Almanya’ya gönderildi. Konya ve Ankara Muallim Mektepleri’nde Resim-İş öğretmenliği yaptı. 1925’te mesleki eğitim kurumlarını incelemek üzere Almanya’ya gönderildi.

Gazi Eğitim Enstitüsü’nde öğretmenlik ve yöneticilik yaptı. 1936’da İlköğretim Genel Müdürü oldu. 1940’ta açılan Köy Enstitüleri’nde 1946’ya kadar canla başla çalıştı. Egemen sınıfların baskısına dayanamayan İsmet İnönü’nün desteğini çekmesi üzerine 1946’da Talim Terbiye Kurumu’na atandı. Daha sonra resim öğretmeni olarak birçok yere sürgün edildi. 1954’te emekli oldu.

“İş için iş içinde işle eğitim” ilkesiyle açılan Köy Enstitüleri’nde yetiştirdiği köy çocuğu öğretmenler sevgilerini ifade etmek için ona “Tonguç Baba” dediler. Onun yazdığı “Eğitim Yoluyla Canlandırılacak Köy” kitabı, öğretmenlerin başucu kitabı oldu. O, örnek bir eğitim emekçisiydi. Saygıyla anıyoruz.

Sınıfın aydın romancısı: ORHAN KEMAL

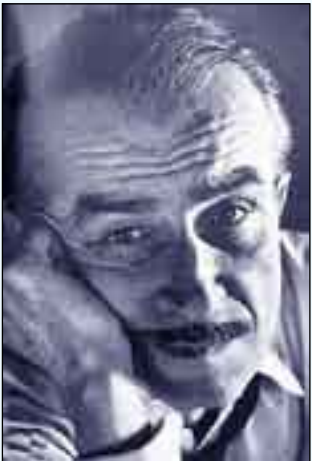
15 Eylül 1914 tarihinde Adana’nın Ceyhan İlçesi’nde dünyaya geldi. Asıl adı Mehmet Raşit Ögütçü’dür. Babası siyasal nedenlerle 1931’de Suriye’ye kaçınca ortaöğrenimini yarıda bırakarak Suriye’de bulaşıkçılık ve matbaa işçiliği yaptı. Daha sonra Türkiye’ye dönerek Adana’da çırçır fabrikalarında işçilik ve katiplik yaptı. Burada tanıklık ettiği olaylar, ilerideki edebiyat yaşamında büyük etkiye bulunmuştur.

Orhan Kemal 1938’de Niğde’de askerliğini yaparken “Maksim Gorki ve Nazım Hikmet kitapları okumak” suçlamasıyla 5 yıl hapis cezasına çarptırıldı. 1940 yılında Bursa Cezaevi’nde Nazım Hikmet ile tanıştı.

1966 yılında “hücre çalışması ve komünizm propagandası yaptıkları” gerekçesi ile tutuklandı. 1 aylık bir tutukluluk sürecinden sonra suçsuz olduğu anlaşılıp serbest bırakıldı.

Orhan Kemal, Bulgar Yazarlar Birliği’nin çağrısı üzerine gittiği Sofya’da, tedavi görürken 2 Haziran 1970 tarihinde yaşamını yitirdi..

Orhan Kemal, yaşamı, yoksul kesimin, işçilerin, öğrencilerin, “sokaktaki adamın” yaşamını anlatan öykü ve romanlar yazmış ve insan-toplum ilişkilerini gerçekçi bir dille yansıtmıştır. 27’si roman, 19’u öykü kitabı olmak üzere 51 yapıt bırakmıştır.

72. Koğuş Romanından

“72’nci Koğuş bütün cezaevlerinde olduğu gibi cezaevlerinin en pis koğuşuydu. Buranın insanları ayağa kalkmış birer solucandılar. Devlet baba her hükümlü gibi onlara da günde birer kara tayın veriyordu. Bazen kupkuru, bazen fırından yeni çıkmış, ama her zaman çamurdan farksız.

Sabahları pis çuvallarla getirilip, koğuş ortasında teker teker dağıtılan bu tayınlar yirmi dört saatlik besinleriydi. Sabah kahvaltısı, öğle akşam yemekleri bu kara tayından ibaret olduğu gibi hamam, traş, cigara paraları da bu kara tayının içindeydi. İster yesin, ister satsınlar!

Satarlardı çokluk. Hem de bir, beş değil, altı ay. Bir yıllığına birden, kirli bir beş liralığa. Koca yılın üçyüz altmış beş tayını karşılığında alınan beş liranın üstüne kırk beş kuruş daha eklenmeliydi ki bir kilo kesme şeker alınsın.”

YÖRSAN DİRENİŞİ ziyaret edildi

Sosyal-İş Yönetimi, ard arda gerçekleştirdiği ziyaretlerle YÖRSAN DİRENİŞİ'ne desteğini esirgemiyor..

Yörsan'da sürdürülen direniş, sendikamız tarafından ziyaret edildi. İlk olarak DİSK Genel Başkan Yardımcısı ve Sendikamız Genel Başkanı Ali Cancı tarafından ziyaret edilen Yörsan Direnişi, daha sonra sendikamız diğer yöneticileri tarafından ziyaret edildi. Coşkuyla karşılanan sendikamız yöneticileri, sınıf dayanışmasının önemine dikkat çektiler.

Sendikamız yöneticilerini sloganlarla uğurlayan işçiler, kazanacaklarına dair inançlarının tam olduğunu ifade ettiler.

1 Mayıs mağdurları ifade verdiler

1 Mayıs 2008 tarihinde yaşanan olaylara ilişkin, Konfederasyonumuz yöneticileri ile KESK yöneticileri, 19 Haziran 2008 tarihinde Beyoğlu Cumhuriyet Savcılığı'na ifade verdiler.

Öte yandan, 2007 1 Mayıs'ı için açılan davadan, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi beraat etti. Çelebi, "halkı kışkırtmak" iddiasıyla yargılanıyordu.

PAYLAŞTIKLARIMIZ

- ◆ Metro Kozyatağı Mağazası çalışanlarından Onur Yalçın nişanlandı. Genç çifte ömür boyu mutluluklar diliyoruz.
- ◆ Genel Yönetim Kurulu Yedek Üyemiz Mustafa Albayrak'ın oğlu evlendi. Genç çifte bir ömür boyu mutluluklar diliyoruz.
- ◆ DMO İstanbul Bölge Müdürlüğü İşyeri Temsilcimiz Turgut Aybulut'un oğlu Eftal sünnet oldu. Geçmiş olsun diyoruz.
- ◆ Sendikamız çalışanlarından Saadet Ateş'in oğlu Baturalp sünnet oldu. Geçmiş olsun dilekelerimizi sunuyoruz.
- ◆ Sendikamız çalışanlarından Derya Taşkıran'ın babası Aşır Taşkıran Ameliyat oldu. Acil şifalar diliyoruz.
- ◆ Mesam çalışanlarından, Danışma Kurulu Üyemiz Ali Dilsiz ameliyat oldu. Geçmiş olsun dilekelerimizi sunuyor, acil şifalar diliyoruz.
- ◆ Metro Güneşli Mağazası çalışanlarından Ümmiye Cesur'un kızı Dilek Cesur evlendi. Genç çifte ömür boyu mutluluklar diliyoruz.
- ◆ Metro Güneşli Mağazası çalışanlarından Remziye Oktay küçük bir ameliyat geçirdi. Acil şifalar diliyoruz.
- ◆ Metro Güneşli Mağazası çalışanlarından Elif Yeşilçimen evlendi. Üyemizi kutluyor, genç çifte ömür boyu mutluluklar diliyoruz.
- ◆ Metro Güneşli Mağazası çalışanlarından Arzu Bayberk evlendi. Genç çifte mutluluklar diliyoruz.
- ◆ Metro Güneşli Mağazası çalışanlarından Ersin Yiğit'in oğlu Ali sünnet oldu. Acil şifalar diliyoruz.
- ◆ Metro Güneşli Mağazası çalışanlarından Sadife Kahraman evlendi. Çifte ömür boyu mutluluklar dileriz.
- ◆ Metro Güneşli Mağazası çalışanlarından Yusuf Şahin'in bir oğlu oldu. Minik bebeğe hoş geldin diyor, çiftin mutluluğunu paylaşıyoruz.
- ◆ Metro Güneşli Mağazası çalışanlarından Mustafa Menteşoğlu babaannesini kaybetti. Acısını paylaşıyor, başsağlığı diliyoruz.
- ◆ İstanbul Şube Yönetim Kurulu üyemiz Arap Erol'un kızı evlendi. Mutluluklar diliyoruz.
- ◆ Metro Ankara Mağazası çalışanlarından Yusuf Orakçı 8 Haziran'da evlendi. Genç çifte bir ömür boyu mutluluklar diliyoruz.
- ◆ Metro Ankara Mağazası çalışanlarından Vedat Kıyak 20 Haziran tarihinde evlendi. Mutluluklar diliyoruz.
- ◆ Metro Ankara Mağazası çalışanlarından Ahmet Delikardaş'ın kızı 29 Haziran'da evlendi. Genç çifti kutluyor, mutluluklar diliyoruz.
- ◆ Metro Ankara Mağazası çalışanlarından Hatice Yüksel 29 Haziran'da evlendi. Genç çifte bir ömür boyu mutluluklar diliyoruz.
- ◆ Metro Ankara Mağazası Baştemsilcimiz Serdal Aytekin'in babası böbrek ameliyatı oldu. Geçmiş olsun dilekelerimizi sunuyor, acil şifalar diliyoruz.
- ◆ Metro Ankara Mağazası çalışanlarından Bektaş Temür'ün kardeşi evlendi. Ömür boyu mutluluklar diliyor, genç çifti tebrik ediyoruz.

Bu bölümde yer almasını istediğiniz her türlü haberlerinizi, işyeri sendika temsilcilerimize, şubelerimize ve gazetemiz künyesinde yer alan e-posta adresi ile faks numarasına gönderebilirsiniz.

SAHİBİ
SOSYAL-İŞ
Sendikası
adına
Genel Başkan
Ali CANCI

**Genel Yayın
Yönetmeni,
Sorumlu Yazı
İşleri Müdürü**
**Hüseyin
ÖZCAN**
Gen. Sekr.

TASARIM
Sosyal-İş Basın
Yayın Dairesi

Yerel Süreli Yayın
Yayın No:4337
Baskı Tarihi
14 Temmuz 2008

YÖNETİM YERİ
SOSYAL-İŞ SENDİKASI
GENEL MERKEZİ
Mithatpaşa Cad. No: 56/10
Kızılay / Ankara
Tel: 0.312.430 17 73 (pbx)
Faks: 0.312.432 39 63
web: www.sosyal-is.org.tr
e-posta: sosyal-is@sosyal-is.org.tr

SOSYAL-İŞ SENDİKASI ŞUBELERİ

ANKARA : Mithatpaşa Cad. 54/4 Kızılay
e-posta: ankarasube@sosyal-is.org.tr

Tel : 0.312.430 07 04
Faks : 0.312.430 16 14

İSTANBUL : Guraba Hüseyin Ağa Mh. Mehmet Lütfi Sk.
Karadeniz Apt. No:4/11 Aksaray
e-posta: istanbulsube@sosyal-is.org.tr

Tel : 0.212.523 24 89
Faks : 0.212.534 30 88

ANTALYA : İsmetpaşa Cad. 453. Sokak. H. Atmaca Apt. No:15

Tel-Faks : 0.242.241 51 46

İZMİR : Mahmut Esat Bozkurt Cd. 1442 Sk. No:2 D:5 Alsancak
e-posta: izmirsube@sosyal-is.org.tr

Tel-Faks : 0.232.465 07 09